

литѣ като Гръко-Арнаути и търговци ёще и по сношенията си с' гърцитѣ владици, женитѣ им ходяли по-прѣмѣнени, по-наконтени, и с' това си добили това пословично название. Но то е било по в' старо врѣме; старитѣ жители сж се изселили и днес сж само Българи.

Арбанашко стихъо. — Стихъо по гръцко-арнаутски е нѣщо като таласжм, домовой, невидима сила. По смисълът на пословицата означава 'гидия, луда гидия' и по нѣкога 'харо, негодник'.

Арбанашка ургя. — Означава газепин, лош човѣк; хаирсжзин, поразник, проклетник. Тѣзи думи сж останали като поговорка от най-напрѣд на присмѣх, като употрѣбавани само от арбанасченитѣ, нѣ сега се употрѣбават и от търновчани и особено от женитѣ, на пр. ургя ургисана, ургята недний и др.

Армаган му сухи дренки т. е. ничтожен.

Арсжзинът нема рога да го познаеш, че е арсжзин, познава са по това що прави.

Армея, — казват на стар човѣк брадат, в' смисъл на 'бръзая'. И общо пак брадата на човѣка, стар било или млад, обикновено на присмѣх са казва армея: Да му се истърсж в' армеята.

Аршин дълга, два широка. — За кжса дебела жена.

Асум баша тум баша, на коткити субаша. Казват си дѣцата едно на друго в' означение на нищожество.

Ат, сахат, и жена на заем са недават.

Ат има, поле няма. Тур.

Ат ако не е, сакат не бива.

Атанасе, сиво прасе, кжде ходи, какво пасе. Подигравка дѣтска въз името.

Атовети са ригат, магаретата теглят, или

Атовети играйт, мулетата знайт.

А той посред бял червен. Виж. идущата.

А той посред цвѣти и върже, казват за нѣкой свѣсен, кога е между неразбрани.

Аферим тюцко ¹⁾ Панайоте, ти пак си знаял гръцки.

¹⁾ Тюцко, тидко от Гр. 'тиос', чича, стрика, или вуйка, употрѣбавя се в' Търново вмѣсто чичо за сродни и чужди.